

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Hoge Raad der Nederlanden – Výklad článku 6 bodu 1 Bruselského dohovoru – Pluralita žalovaných – Žaloby pre porušenie európskeho patentu podané proti spoločnostiam usadeným v rôznych európskych štátoch – Právomoc súdu podľa sídla jednej zo spoločností

Výrok rozsudku

Článok 6 bod 1 Dohovoru z 27. septembra 1968 o súdnej právomoci a výkone rozhodnutí v občianskych a obchodných veciach, naposledy zmeneného a doplneného Dohovorom z 29. novembra 1996 o pristúpení Rakúskej republiky, Fínskej republiky a Švédskeho kráľovstva, sa má vykladať v tom zmysle, že sa neuplatní v spore o porušení európskeho patentu, v ktorom sú obvinené viaceré spoločnosti usadené v rôznych zmluvných štátoch zo skutkov, ktoré boli spáchané na území jedného alebo viacerých týchto štátov, a to ani za predpokladu, že tieto spoločnosti patriace k tej istej skupine konali rovnako alebo podobne v súlade so spoločnou politikou, ktorú vypracovala iba jedna z nich.

(¹) Ú. v. EÚ C 59, 6.3.2004.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 13. júla 2006 – Komisia Európskych spoločností/Volkswagen AG

(Vec C-74/04 P) (¹)

(Odvolanie — Hospodárska súťaž — Článok 81 ods. 1 ES — Predaj motorových vozidiel — Pojem „dohody medzi podnikateľmi“ — Dôkaz existencie dohody)

(2006/C 224/03)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľka: Komisia Európskych spoločností (v zastúpení: W. Mölls, splnomocnený zástupca, H.-J. Freund, advokát)

Ďalší účastník konania: Volkswagen AG (v zastúpení: R. Bechtold a S. Hirsbrunner, advokáti)

Predmet veci

Odvolanie proti rozsudku Súdu prvého stupňa (štvrtá komora) z 3. decembra 2003 Volkswagen/Komisia (T-208/01), ktorým sa zrušilo rozhodnutie Komisie 2001/711/ES z 29. júna 2001 v konaní podľa článku 81 Zmluvy ES (vec COMP/F-2/36.693 – Volkswagen) (Ú. v. ES L 262, s. 14) – Konanie spoločnosti Volkswagen u svojich nemeckých autorizovaných distribútorov v rámci zavedenia nového modelu „Volkswagen Passat Variant“ na trh

Výrok rozsudku

1. Odvolanie sa zamieta.

2. Komisia Európskych spoločností je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 94, 17.4.2004.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 18. júla 2006 – Komisia Európskych spoločností/Talianska republika

(Vec C-119/04) (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Rozsudok Súdneho dvora o určení nesplnenia povinnosti — Nevykonanie — Článok 228 ES — Peňažné sankcie — Uznanie práv nadobudnutých bývalými lektormi cudzieho jazyka)

(2006/C 224/04)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločností (v zastúpení: E. Traversa a L. Pignataro, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Talianska republika (v zastúpení: I. M. Braguglia, splnomocnený zástupca, M. Fiorilli, avvocato dello Stato)

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom – Článok 228 ES – Nevykonanie rozsudku z 26. júna 2001 vo veci C-212/99 – Porušenie článku 48 Zmluvy ES (zmenený, teraz článok 39 ES) – Uznanie práv nadobudnutých bývalými lektormi cudzieho jazyka – Návrh na uloženie penále

Výrok rozsudku

1. Nezabezpečením uznania práv nadobudnutých bývalými lektormi, ktorí sa stali lingvistickými spolupracovníkmi a expertmi, k dátumu, ku ktorému uplynula lehota stanovená v odôvodnenom stanovisku, hoci takéto uznanie bolo zabezpečené všetkým vnútroštátnym pracovníkom, Talianska republika neprijala všetky opatrenia na vykonanie rozsudku z 26. júna 2001, Komisia/Taliansko (C-212/99), a z tohto dôvodu si nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 228 ES.

2. Žaloba sa v zostávajúcej časti zamieta.

3. Talianska republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 106, 30.4.2004.